

19. Fra Enken efter Stabsjergent D. G. H. Brasch, Camilla Brasch, om Opdragelseshjælp til sine 5 Børn. (Indbragt den 22de Oktober 1890 af Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds, Clausen).

Ifølge Andragendet havde Manden tjent i Hæren i 42 Aar og deltaget i Krigen 1848—50 og 1864. Efter et langt og imerteligt Sygeleje døde han i 1888 efterladende sig 5 Børn i en Alder af henholdsvis 14, 12, 6, 6 og 4 Aar. Andragerinden har 210 Kr. i Pension, er nervesvag og har en Klumpfod paa det venstre Ben, der vanskeliggør hende Benyttelsen af Smaaaskinen. Hun kan ikke paatage sig andet Arbejde end Syning, men trods den største Flid kan hun ikke skaffe det nødvendige til sin store Børneskole, hvorfor hun andrager Rigsdagen om at erholde en aarlig Understøttelse til Børnenes Opdragelse.

Da Andragendet ikke ses at have været hos Krigsministeren, gør Udvalget ingen Indstilling.

20. Fra Gaardejer N. Sørensen af Olling om Erstatning for Hedebrand, antændt af et forbitrende Jærnbantog. (Indbragt den 22de Oktober 1890 af Folketingsmanden for Ribe Amts 1ste Valgfreds, S. Sørensen).

Andrageren forklarer, at der den 16de Maj 1889 afbrændte ca. 30 Eder Land Hede og Mose af hans Ejendom, og at Ilden, der opstod ved Antænding af Gnistre fra et Jærnbantog nævnte Dags Eftermiddag Kl. 1, først tændtes paa Jærnbanens Terræn, hvorfra den forplantede sig over en anden tilgrænsende Ejendom til hans Hede. Han anslaa det derved lidte Tab til 150 Kr. og har ansøgt Generaldirektoratet for Statsbanerne og Indenrigsministeriet om en passende Erstatning, men faaet Afslag, fordi Branden ifølge indhentede Oplysninger ikke var opstaaet paa Banens Grund, og da Gnistfangeren og Afstøppen paa Lokomotivet ved et efter Branden foretaget Eftersyn fandtes at være i forfrisketmæssig Stand, vare Statsbanerne ikke ansvarlige for den skete Skade og kunde derfor ikke yde nogen Erstatning. Andrageren mener imidlertid, at en nærmere Underfølgelse paa Aastedet vil vise, at Ilden er opstaaet paa Banens Grund, hvoraf der endnu er tydelige Spor paa det paagældende Terræn. Han paastaar fremdeles, at det ved Vidner kan godtgøres, at Ilden er opstaaet ved Antænding af Gnistre fra Lokomotivet. Selv om Lokomotivet har været i forfrisketmæssig Stand, forekommer det derfor Andrageren, at, om han end ikke efter den strenge Ret kan erholde Erstatning for den lidte Skade, maa i alt Fald Billighed tale for ham, og han andrager derfor om, at Folketinget vil skaffe ham en passende Erstatning for det lidte Tab.

Udvalget foreslaaer Andragerendet henvist til Indenrigsministerens Underfølgelse.

21. Fra Enken efter Bogtrykker i Krigsministeriet, C. L. G. Hansen, Jacobine Hansen, af København, om Pension. (Indbragt den 23de Oktober 1890 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds, C. Thomsen).

Andragerinden bemærker, at hendes Mand i Aaret 1866 blev som Militærarbejder kommanderet til Tjeneste i Krigsministeriet, og blev der samme Aar ansat som civil Bogtrykker, hvilket han vedblev at være til sin Død 1888, altsaa ialt i 22 Aar. I Aaret 1871 tog han Borgerkab som Bogtrykker og overtog da Trykkeriet i Krigsministeriet. Han arbejdede da under vanskelige Forhold, da Ministeriet indtil 1875 kun havde en Haandpresse, og Betjeningen af denne indvirkede saa stadeligt paa hans Helbred, at han allerede i Begyndelsen af Halvfjerdserne paadrog sig et Onde (Blødgiftning), der med Aarene tiltog, og i Forbindelse med tilstødende Svageligheder gjorde ham usikket til haardt Arbejde. Ved hans Død stod hun med et vægeligt Helbred uden Subsistensmidler, og fik af Krigsministeriet en aarlig Understøttelse paa 96 Kr. Da hun ikke kan tjene noget til